

Hálával és szeretettel kell lennünk a teremtés felé

Hálával kell fordulnunk a teremtés minden megnyilvánulása felé. A hála azért fontos, mert felismerjük általa: minden, ami történik velünk, a belső világunk és a külvilág kölcsönhatásának eredménye. A hála megnyitja bennünk azt a teret, ahol megértjük, hogy semmi sem véletlen, és semmi sem „csak úgy” történik velünk — minden tapasztalat egy visszhang, amelyet mi magunk hívtunk életre.

A körülményeinket — hol élünk, merre tartunk, mit teszünk — mi magunk határozzuk meg. Így a külső energiák, amelyek hatnak ránk, részben nekünk köszönhetőek, hiszen mi vonzzuk be őket.

És éppen ezért kell hálával fordulnunk feléjük: mert a hála képes felismerni a tanítást minden helyzetben, és a nehézségeket is útmutatássá alakítja. A hála nem csupán egy érzés, hanem egy tudati állapot, amelyben megértjük, hogy a világ nem ellenünk, hanem értünk működik.

A hála által válunk képessé arra, hogy a teremtést ne kívül keressük, hanem önmagunkban találjuk meg — és így tudatosan formáljuk azt, ami körülöttünk megjelenik.

Az energiák, amelyeket időnként érzékelsz, vagy védenek, vagy gyógyítanak, vagy tanítanak, vagy éppen a saját életükért küzdenek. Ezért mindenért, ami történik veled, hálát kell adnod, mert általuk növekszik a tudásod, és általuk gyógyulsz.

Minden energia arra tanít, ami az ő érzélemvilágában zajlik. Ha az energiáid megszeretnek, nem ártanak neked — bármilyen minőségűek legyenek is. Ők csupán jeleznek, időnként útmutatást adnak arra, hogyan bánj a saját jóléteddel és teremtő erőddel. Ha megtanulod, amit tanítanak, és követed a jelzéseiket, akkor tudatosan a jó sorsot választod.

A legfontosabb, hogy szeretettel fogadj el mindent, amit az energiáidtól és az univerzumtól kapsz. Jelezd feléjük, hogy az emberi léteddel értük is teszel, és hálával fogadsz minden tanítást. Abban a pillanatban, amikor megérted, hogy minden energia, amely szeretetté válik benned, a te gyógyulásodért és szép univerzumodért van jelen, az életed rendeződni kezd.

Hálás kell legyél az élet minden pillanataért. Hálásnak kell lenned azért, hogy el tudod végezni a napi feladataidat, hogy tudással bírsz, és hogy az anyagi javak is feléd áramlanak. Hálásnak kell lenned azért, hogy gyermekeket hoztál a világra, és családod van. És végül — de nem utolsósorban — hálásnak kell lenned a Teremtőnek és a szeretet energiáidnak, amiért gyógyítanak, felemelnek egy magasabb tudatossági szintre és megajándékoznak az élettel. Aki hálás, annak a hála visszatér.

Amikor a hála állapotában élsz, a világ finoman átrendeződik körülötted. A fény könnyebben talál utat hozzád, az energiák tisztábban szólnak, és a sorsod is békésebb ritmusra vált. A hála olyan kulcs, amely megnyitja a teremtés kapuit: összeköt a látható és a láthatatlan világgal, és visszavezet ahhoz az ősi tudáshoz, amely mindig is benned élt. A hála megváltoztatja a tudatod állapotát. Amikor hálát érzel, a figyelmed automatikusan a hiányról a bőségre, a félelelről a bizalomra, a zűrzavarról a rend felé fordul. Ebben a tudatállapotban sokkal könnyebben érzékeled: a finom jeleket, a belső útmutatást, a saját intuíciónak hangját és a körülötted működő energiák üzeneteit. A hála megnyitja a szívet, és amikor a szív nyitott, a teremtés energiája akadálytalanul áramlik át rajtad. Így kapcsol össze

a látható világgal (a fizikai valósággal) és a láthatatlannal (a szellemi, energetikai, intuitív rétegekkel). A hála visszavezet az ősi tudáshoz, mert amikor hálás vagy, nem a félelem, nem a hiány, nem a múlt sebeinek hangja szól belőled, hanem az a tiszta, eredeti tudat, amely már születésed előtt is része volt a létezésnek. Ez a tudás nem tanult, hanem veleszületett: a lélek emlékezete.

Ha szívedben szeretet és hála él, az univerzum válaszol. Megmutatja, hogy soha nem vagy egyedül, mert minden energia, minden lélegzet, minden pillanat a fejlődésedet szolgálja. Így válik az életed áldássá — és te magad is áldássá a világ számára.